

ЗАВДАННЯ НА ЧАС КАРАНТИНУ З ІСТОРІЇ ОПЕРИ
ДЛЯ СТУДЕНТІВ І КУРСУ ФАКУЛЬТЕТУ МУЗИЧНОЇ РЕЖИСУРИ
викладач проф. Сакало О. В.

Дисципліна «Історія опери»

Розділ «Історія західноєвропейської музики: Західноєвропейська музична культура XVIII – першої половини XIX століть (II семестр).

Напрямок підготовки: 02 «Культура і мистецтво»

Спеціальність: 026 «Театральне мистецтво»

Спеціалізація: «Музична режисура»

Освітньо-кваліфікаційний рівень «Бакалавр»

ОПРАЦЮВАТИ МАТЕРІАЛ ЗА КОЖНОЮ ТЕМОЮ, ВІДПОВІСТИ НА ПИТАННЯ. ПОСЛУХАТИ (А КРАЩЕ ПОДИВИТИСЯ ВІДЕО ВЕРСІЇ) З КЛАВІРАМИ ОЗНАЧЕНИХ ОПЕР. НА ОСНОВІ ОТРИМАНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ СКЛАСТИ КОНСПЕКТ ЗА КОЖНИМ ПИТАННЯМ.

Тема. Реформаторські пошуки у опері Франції середини XVIII ст.

«Платея» Ж. Ф. Рамо – спроба завершити формування жанрової системи французького музичного театру у відповідності до класицистичних вимог. Міф і його інтерпретація у творі. Ознаки комедії-балету і власно опери. Особливості музичної драматургії. Рис майбутньої *opera comique*.

ПИТАННЯ

1. Історичні етапи формування французької комічної опери.
2. «Платея» Ж. Ф. Рамо як проміжний етап формування комічної опери у французькій опері.
3. Надати характеристику типологічних рис жанру французької *opera comique*.

ЛІТЕРАТУРА

1. Брянцева В. Жан Филипп Рамо и французский музыкальный театр. – М.: Музыка, 1981. – 303 с.
2. Брянцева В. Французская комическая опера XVIII века. Пути становления и развития жанра: Исследование. – М.: Музыка, 1985. – 311 с.
3. Булычева А. Сады Армиды: Муз. театр фр. барокко. – М.: «Аграф», 2004. – 448 с.

4. Красовская В. Западноевропейский балетный театр: Очерки истории : От истоков до середины XVIII века. – М.: Искусство, 1979. – 295 с.
5. Ливанова Т. Н. История западноевропейской музыки до 1789 года: Учебник. В.2-х т. – Т. I. По XVIII век. – М.: Музыка, 1983. – 696 с.
6. Ливанова Т. Н. Западно-европейская музыка XVII–XVIII веков в ряду искусств. Исследование. – М.: Музыка, 1977. – 528 с.
7. Музыкальная эстетика Западной Европы XVII– XVIII веков./ Составление текстов и общая вступительная статья В. П. Шестакова. – М.: Музыка, 1971. – 688 с.
8. Мугинштейн М. Хроника мировой оперы. 1600-1850. – Екатеринбург: У-Фактория, 2005. – 640 с.

Тема. Оперні реформи кінця XVIII ст.. «Орфей і Євридика» К. В. Глюка: просвітницька версія прочитання міфу.

Дві персональні реформи, які здійснили у оперному мистецтві останніх трьох десятиліть XVIII ст. К. В. Глюк і В. А. Моцарт, виглядають як два етапи процесу руху музично-театральної жанрової системи до подолання кордонів класицистичних «чистих» жанрів і формування музичної драми на засадах жанрового синтезу.

К. В. Глюк на шляху до опери-драми. Жанровий і стильовий генезис його реформаторських опер. Оперна реформа композитора як інтернаціональна театральна реформа. Її декларовані і реальні засади. Літературні першоджерела і їх інтерпретація у реформаторських операх: від трагедії до просвітницької драми. Особливості музичної драматургії реформаторських опер. Герої реформаторських опер К. В. Глюка, вокальні ампула, жанрово-інтонаційний словник вокальних партій. Елементи синтезу барокового і класичного стилів у музичному мисленні композитора.

ПИТАННЯ

1. Визначити жанровий і стильовий генезис реформаторських опер К. В. Глюка.
2. Порівняти декларативні та реальні засади оперної реформи К. В. Глюка.
3. За результатами комплексного аналізу драматургічних засобів опери “Орфей” визначити авторську концепцію твору і його ідейний потенціал.

ЛІТЕРАТУРА

1. Іванова І., Куколь Г., Черкашина М. Історія опери: Західна Європа. XVII-XIX століття. – К.: Заповіт, 1998. – 384 с.
2. Кириллина Л. В. Классический стиль в музыке XVIII – начала XIX веков. Самосознание эпохи и музыкальная практика / Лариса Кириллина. — М. : Моск. гос. консерватория, 1996. — 190 с.

3. Луцкер П.В., Сусидко И.П. Итальянская опера XVIII века.– В 2-х частях. – Ч. 2.: Эпоха Метастазео / П. В. Луцкер, И. П. Сусидко - М.: КЛАССИКА-XXI, 2004. – 768 с.
4. Музыкальная эстетика Западной Европы XVII– XVIII веков./ Составление текстов и общая вступительная статья В. П. Шестакова. – М.:Музыка, 1971. – 688 с.
5. Кириллина Л. В. Реформаторские оперы Глюка. – М.: Издательский дом «Классика-XXI», 2006. – 384 с.
6. Рыцарев С. А. Кристоф Виллибальд Глюк/ Монография.- М.: Музыка, 1987. – 183 с.